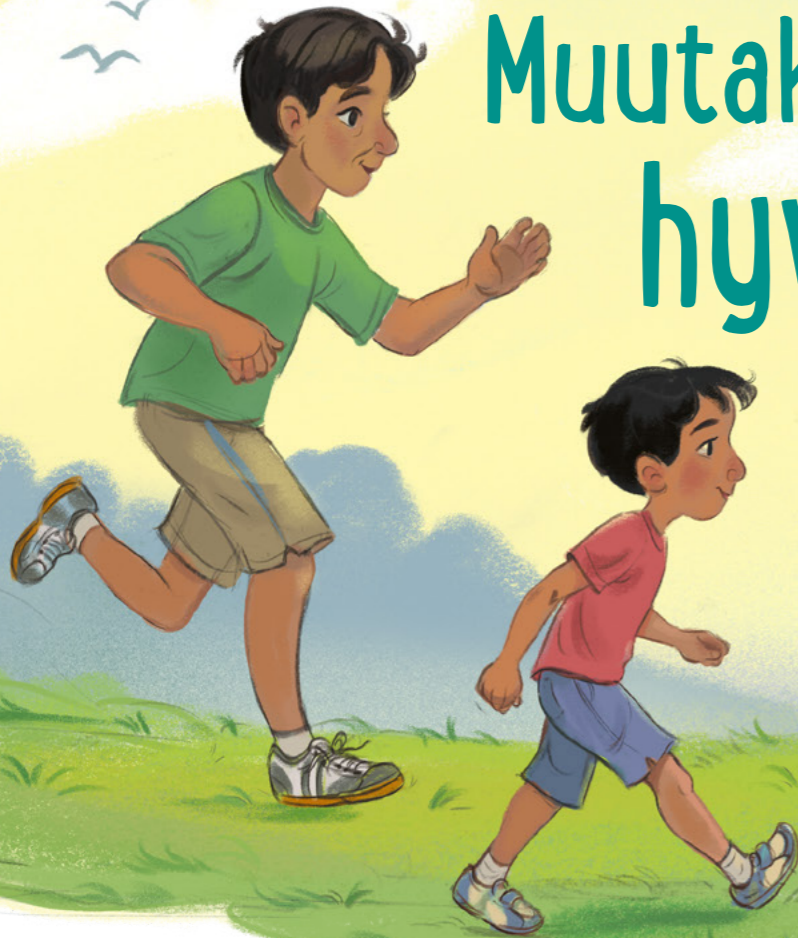

Muutakin kuin hyvät harkat

Carolina Maldonado Leyes

(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Boliviassa.

Ismael hymyili astuessaan ulos auringonpaisteseen. Hän ja papá olivat menossa puistoon. Heidän kävellessään Ismael piti papáa kädessä ja kantoi jalkapalloaan. Ismael vietti mielellään aikaa papán kanssa – etenkin kun he pelasivat jalkapalloa!

Kun he tulivat puistoon, Ismael katseli ympärilleen. Eräs nainen kitki rikkaruohoja jalkapallokentän lähellä. Eräs perhe käveli jalkakäytävällä. Mutta kukaan ei pelannut jalkapallokentällä. Ismaelilla ja papálla oli paljon tilaa harjoitella!

”Oletko valmis pelaamaan?” papá kysyi.

”Joo!” Ismael juoksi kentälle mahdollisimman lujaa. Hän harjoitteli siksak-juoksua, rangaistuspotkuja ja kulmaheittoja.

Papá potkaisi palloa lujaa. Se lensi suoraan Ismaelin päälle!

”Minä haen sen”, Ismael sanoi. Hän juoksi kentän kulmaan ja nosti pallon. Hän näki naisen kaivamassa yhä maata. Nainen näytti väsyneeltä.

”Minusta tulee nyt maalivahti”, papá huusi.

”Katsotaan, pystytkö tekemään maalin!”

Ismael juoksi takaisin ja potkaisi pallon kohti maalia. Papá ojensi kätensä pysäyttääkseen pallon mutta ei aivan saanut sitä kiinni.

”Maaliii!” Ismael hurrasi, kun pallo iskeytyi verkkoon.

Pian oli kulunut kokonainen tunti. ”Aika lähteä kotiin”, papá sanoi.

Ismael katsoi taakseen naista, joka kitki rikkaruohoja. *Auringossa työskenteleminen ei ole yhtä hauskaa kuin jalkapallon pelaaminen*, hän ajatteli. Hän halusi piristää naista. Sitten hän sai ajatuksen.

”Papá, eikö tuo tati mielestäsi teekin hyvää työtä?” hän kysyi.

”Mitä?” Papá katsoi naista. ”Juu, kyllä.”

”Minusta meidän pitäisi mennä kertomaan se hänelle!” Ismael sanoi.

”No, meidän pitää kiiruhtaa kotiin. Mamá odottaa meitä”, papá sanoi.

Ismael katseli, kun nainen pyyhkäisi otsaansa.

Tunne puhua naiselle vahvistui. ”Minusta meidän tosiaan pitäisi”, Ismael sanoi. Hän otti papáa kädessä ja käveli naisen luo.

”Hyvää huomenta, rouva”, Ismael sanoi heilauttaen kättään.

Nainen ei katsonut ylöspäin. ”Mitä sinä haluat?”

Ismael huomasi, ettei nainen ollut kovinkaan iloinen. Mutta se ei pysäyttänyt häntä. ”Halusin sanoa teille, että te teette hyvää työtä!”

Tällä kertaa nainen kohotti katseensa häneen.

Ismael hymyili. ”Kiitos, että huolehditte puistosta!”

Nainen vastasi hymyyn. ”Kiitos!” nainen sanoi. Sitten hänen hymynsä leveni entisestään. ”Kiitos oikein paljon.”

Ismael tunsu itsensä iloiseksi kävellessään kotiin papán kanssa.

”Minusta se, mitä sanoit, oli sille naiselle tärkeää”, papá sanoi. ”Olen iloinen, että kuuntelit sitä tunnetta, joka sinulla oli.”

”Niin minäkin.” Ismael mietti hetken. Sitten hän kysyi: ”Olikohan se Pyhä Henki?”

Papá nyökkäsi. ”Toisinaan Pyhä Henki antaa meille ajatuksen auttaa jotakuta. Ja juuri niin sinä teit.”

Ismael virnisti. Naisen kanssa puhuminen oli vain pieni asia, mutta hän oli tehnyt naisen päivästä paremman. Pyhän Hengen kuunteleminen oli tehnyt hänenkin päivästään paremman! ●

